

ה"ת 34132/11/16 - מדינת ישראל נגד נינה פירשט, דניאל לדרמן, אולג פירשט, אינה פירשט, כולם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 34132-11-16 מדינת ישראל נ' פירשט ואח'

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המבקשת: מדינת ישראל
ע"י עו"ד לילך שלום

נגד

המשיבים: 1. נינה פירשט
2. דניאל לדרמן
3. אולג פירשט
4. אינה פירשט
כולם ע"י עו"ד ליברובסקי, עו"ד ויור ועו"ד בן יוסף

החלטה בבקשה להארכת תפיסה

1. מונחת בפני בקשה להארכה עד לחודש אוגוסט של תפיסת רכושם של המשיבים המפורט להלן שנתפס על ידי המדינה במסגרת חקירתם של המשיבים -

א. דירה בגן יבנה בבעלות משיבים 1, 3 ו-4 שנרכשה בשנת 2015 בסכום של כ-1,900,000 ₪ ורובצת עליה משכנתא בגובה כ-800,000 ₪. יצוין שהמשיבה אינה מתכוונת לבקש את חילוט החלק השייך למשיבה 4. "תפיסת" הדירה היא בצו מניעה ובאיסור דיספוזיציה. משיבים 3 ו-4 שהם בני זוג ממשיכים להתגורר בדירה.

ב. שני חשבונות בנק של משיבה 1 שבהם הוקפא סכום של כ-200,000 ₪.

ג. ערבות בנקאית בסך 120,000 ₪ שהופקדה בעקבות דיון קודם תמורת שחרור חשבון בנק של משיב 2.

ד. ערבויות שהופקדו בעקבות דיון קודם תמורת שחרור מכונית יונדאי ולוסטר הרשומה על שמו של משיב 2.

ה. ערבויות שהופקדו בעקבות דיון קודם תמורת שחרור מכונית יונדאי טוסון הרשומה על שמה של משיבה 1.

ו. כסף מזומן שנתפס בביתה של משיבה 1 - 58,600 ₪ ו-3,470 דולר אמריקאי.

ז. תכשיטים בשווי 19,200 ₪ שנתפסו ממשיבה 1.

עמוד 1

2. נגד המשיבים התנהלה חקירה שבמרכזה חשד להפעלת אתר אינטרנט שבו פורסמו מודעות של נשים שהציעו יחסי מין בתשלום. כמו כן, לפי החשד פורסמו באתר גם מודעות שבהן הוצע לנשים לעסוק בזנות במקומות מסוימים. לפי הטענה היו הכנסותיו הכוללות של האתר כ-2,000,000 ₪. מרבית הסכום התקבל מפרסום "שירותיהן" של נשים שעוסקות בזנות, וכ-200,000 ₪ מתוכו מפרסום מודעות שהציעו לנשים עבודה בזנות.
3. נגד המשיבים גובשה טיוטת כתב אישום שהועברה לבאי כוחם כ"כתב חשדות" לצרכי שימוע, ובימים אלה הם עתידים להעלות בכתב את טענותיהם בפני הפרקליטות במסגרת אותו שימוע.
4. הואיל והסניגורים טרם עיינו במלוא חומר הראיות, הוסכם בין הצדדים כי לצורך הדיון בפני אניח כי העובדות הנטענות בטיטות כתב האישום הן נכונות.
5. באת כוח המדינה העלתה בפני טענות שונות וחלופיות להצדקת התפיסה שמטרתה חילוט בסיום המשפט:
- א. תפיסה בשווי של 2,000,000 ₪ מוצדקת כולה בשל חילוט אפשרי בעקבות הרשעה בעבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.
- ב. לחלופין - חלק מן התפיסה מוצדק מכוח האפשרות לחילוט לפי הוראות סעיפים 32 ו-39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], תשכ"ט-1969.
- ג. לחלופי חלופין - התפיסה מוצדקת מכוח חילוט אפשרי בעקבות הרשעה בעבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון.
6. החלופה הראשונה שלה טוענת המדינה מחייבת קביעה שפרסומן של כל המודעות באתר האינטרנט הרלבנטי הוא בגדר "עבירות מקור" לעניין חוק איסור הלבנת הון. לטענת באת כוח המדינה המודעות המציעות לנשים לעסוק בזנות הן בגדר נסיון להביא אדם לידי עיסוק בזנות שהיא עבירה לפי סעיף 202 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, המנויה ברשימת עבירות המקור בחוק איסור הלבנת הון. עוד טוענת באת כוח המדינה כי פרסום המודעות שבהן מוצעים יחסי מין בתשלום אינו רק בגדר עבירה של פרסום בדבר שירותי זנות של בגיר, שהיא עבירה לפי סעיף 205 לחוק העונשין, שאינה מנויה בחוק איסור הלבנת הון כעבירת מקור, אלא לטענת באת כוח המדינה פרסום מודעות אלה שהתשלום עבורן התקבל במזומן הוא בגדר עבירה של סרסרות למעשי זנות, לפי סעיף 199 לחוק העונשין, שמנויה ברשימת עבירות המקור בחוק איסור הלבנת הון.
7. טענתה הראשונה של המדינה אשר למודעות שהציעו לנשים לעסוק בזנות נראית לי טענה בעלת

משקל ובעלת סיכויים להתקבל במשפט. אין זה המצב אשר לטענתה בקשר למודעות שפרסמו את יחסי המין בתשלום. בהקשר של שתי הטענות אינני מקבל את טענות באי כוח המשיבים שלפיהן הפרסום באתר אינטרנט שיש לחפש כדי להגיע אליו אינו בגדר פרסום לפי החוק (לעניין זה ראו הגדרות המונחים "פרסום" ו"פרסם" בסעיף 34 לחוק העונשין).

8. אשר למודעות שהציעו לנשים לעסוק בזנות במקומות מסוימים וכונו על ידי באת כוח המדינה "מודעות דרושים" - אין לשלול את האפשרות שיקבע במשפט כי פרסומן מהווה עבירה של ניסיון להבאת אדם לידי עיסוק בזנות. אינני סבור כי יש לקבוע בשלב זה כי ניתן להרשיע בעבירה זו רק אם מתמלאות כל הנסיבות שפורטו בפסקי הדין שאליהם הפנו הצדדים - ע"פ 1609/03 **ולדימיר בוריסוב נ' מדינת ישראל** (2003) וע"פ 10545/04 **מדינת ישראל נ' פליקס אלדנקו** (2006). עניין זה ידון כמובן במשפט. במסגרת דיון זה אינני מקבל גם את עמדת באי כוח המשיבים שלפיה ניסיון לעבור עבירה אינו יכול להיחשב "עבירת מקור", שהרי הכלל הקבוע בסעיף 34 לחוק העונשין הוא ש"מלבד אם נאמר בחיקוק או משתמע ממנו אחרת, כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת חל גם על ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע, לאותה עבירה". לפיכך, יש מקום להבטיח אפשרות של חילוט רכוש משיבה 1 בשווי של 200,000 ₪ בשל האפשרות להרשעה בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון על בסיס עובדות לכאוריות אלה.

9. בעניין המודעות שפרסמו באתר נשים המציעות יחסי מין בתשלום נראית לי עמדת באי כוח המשיבים שלפיה מדובר במעשים המקימים לכאורה עבירה ספציפית של פרסום בדבר שירותי זנות של בגיר, ולכן אין סיכוי ממשי שיקבע במשפט שפרסום כזה הוא בגדר עבירה של סרסור למעשי זנות. כלומר, הסיכוי הממשי הוא שרק הסכום שהתקבל בעד פרסום המודעות שקוראות לנשים לעסוק בזנות יוכל להוות בסיס לחילוט בעקבות הרשעה בעבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון (אם אמנם יורשעו המשיבים בעבירת המקור).

10. הטענה החלופית הראשונה שהעלתה המדינה, שלפיה יתכן חילוט מכוח הוראות הפסד"פ, נוגעת בין היתר לדירה שנתפסה ונרכשה בכספים שעברו דרך חשבון הבנק שבו הופקדו כספים שהתקבלו כרווחי אתר האינטרנט הרלבנטי. באי כוח המשיבים הציגו שורת מסמכים התומכים בכך שהדירה נרכשה בעיקרו של דבר מכספי מכירת דירה שהייתה בבעלותה של משיבה 1, ולא מהכסף שהתקבל לכאורה מפעולת אתר האינטרנט. אם מצרפים לכך את העובדה ששליש מן הדירה הוא בבעלות משיבה 4, שלא נטען שקנתה אותו מרווחי אתר האינטרנט, הרי שגם הסיכויים לחילוט הדירה מכוח הפסד"פ נמוכים. שונים הדברים לגבי כסף שנתפס בחשבון הבנק שאליו הופקדו רווחי אתר האינטרנט, שכן כפי שקבע בית המשפט העליון, עירוב כסף כשר וכסף לא כשר באותו חשבון בנק עשוי להכתים את הסכום כולו (ראו ע"פ 2333/07 **שלמה תענך נ' מדינת ישראל** (2010)). כלומר, ניתן לראות שבעיקרו של דבר הדירה שנתפסה נרכשה בכסף שמקורו בסכום שהתקבל ממכירת דירה אחרת (גם אם כסף זה עבר מבחינה טכנית דרך החשבון המוכתם), ואם כך הסיכוי לחילוט מכוח הפסד"פ נמוך מאד. לעומת זאת, סכום כסף שנשאר בחשבון הבנק שנתפס עשוי להיקבע במשפט ככזה שהוכתם על ידי רווחי העסק הבלתי חוקי שהופקדו בחשבון, ויתכן שיוחלט לחלוט.

11. טענתה החלופית האחרת של המדינה, שלפיה החילוט יתבסס על הרשעה בסעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, היא טענה מורכבת משפטית ועובדתית שלא ניתן להכריע בה כעת בטרם עיינו הסניגורים במלוא חומר החקירה, ואף נראה שהמקום שבו ראוי שתתברר הוא במשפט. לפי הטענה, חשבון הבנק שנזכר לעיל ושעבר בו סכום גדול של כ-2,000,000 ₪ מרווחי אתר האינטרנט הרלבנטי נרשם כחשבונה הפרטי של משיבה 1, אף על פי שבפועל שימש גם כחשבון הבנק של העסק הבלתי חוקי לכאורה של אתר האינטרנט (ואולי גם את משיב 2, בן זוגה של משיבה 1). לפי טענת באת כוח המדינה רישום החשבון באופן זה נועד למנוע דיווח בהתאם להוראות החוק ומכאן שמשיבה 1 עברה עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, שאף היא יכולה להיות בסיס לחילוט לפי אותו חוק.

12. סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון קובע:

העושה פעולה ברכוש או המוסר מידע כוזב, במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיפים 7 או 8א או כדי שלא לדווח לפי סעיף 9, או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, לפי הסעיפים האמורים, דינו - העונש הקבוע בסעיף קטן (א); לענין סעיף זה, "מסירת מידע כוזב" - לרבות אי מסירת עדכון של פרט החייב בדיווח.

לפי טענת באת כוח המדינה, העובדה שהמשיבים לא מסרו לבנק מידע מלא אודות שימושו של החשבון נועדה למנוע דיווח כפי שהבנק מחויב לו. בהקשר זה הפנתה באת כוח המדינה, בין היתר, להנחיית המפקח על הבנקים שכותרתה: "מניעת הלבנת הון ומימון טרור וזיהוי לקוחות" ואשר בה מונחים הבנקים להעמיק בהכרת לקוחותיהם כבסיס לדיווחים על פעולותיהם. עוד הפנתה באת כוח המדינה לצו איסור הלבנת הון (חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של תאגידים בנקאיים למניעת הלבנת הון ומימון טרור), תשס"א-2001. סעיף 9 לצו זה קובע:

(א) תאגיד בנקאי ידווח לרשות המוסמכת על פעילות בלתי רגילה של מקבל השירות; בסעיף זה - "פעילות" - לרבות ניסיון לביצוע פעולה;
"מקבל השירות" - לרבות מי שניסה לקבל שירות;
"פעילות בלתי רגילה" - פעילות שעל פי המידע המצוי ברשות התאגיד הבנקאי, התעורר אצלו חשש שהיא קשורה לפעילות האסורה לפי חוק איסור הלבנת הון או חוק איסור מימון טרור.
(ב) בלי לפגוע בכלליות האמור בסעיף קטן (א), יכול שיראו כפעילות בלתי רגילה פעולה התואמת את הפעולות המפורטות בתוספת השנייה.

אחת החלופות המפורטות בתוספת השנייה לצו קובעת כפעילות בלתי רגילה:

10. הפעולה בחשבון בלתי אופיינית לבעל החשבון או לסוג החשבון, בלא סיבה נראית לעין;

לטענת באת כוח המדינה, הפקדות רבות במזומן, כפי שהיו בחשבון הרלבנטי, יכולות אולי לאפיין חשבון פרטי, אך לא חשבון עסקי, ולכן בכך שהחשבון לא דווח כחשבון עסקי (ואף הוכנסו לתוכו משכורות שקיבלה משיבה 2

מן החברה שבבעלות משיב 2 אף על פי שלטענת המדינה משיבה 2 כלל לא עבדה בחברה) נמנע הדיווח של הבנק על הפעולות החריגות הנעשות בו. באת כוח המדינה מדגישה כי ניתן לחלט גם כסף שמקורו כשר אך נעברה בו עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון - כלומר, הוא הוכנס לחשבון שלא דווח כדין (לעניין זה ראו בש"פ 1542/04 **מדינת ישראל נ' טובה אדר** (2004)).

עוד טוענת באת כוח המדינה כי עצם הדיווח הכוזב לבנק בדבר אופי החשבון ואודות זהות הנהנים ממנו מקים חזקה כי מטרתו הייתה מניעת דיווח. בהקשר זה מפנה באת כוח המדינה לפסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 1872/16 **ניסים דז'לדטי נגד מדינת ישראל** (2017).

13. העבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, שאת ניסוחו הבאתי לעיל, היא עבירת מטרה. כדי להרשיע אדם לפי סעיף זה אין די בכך שדיווחו לבנק היה כוזב, אלא נדרש שמטרתו בדיווח הכוזב היתה שלא ימסר דיווח לפי הוראות החוק או הצווים שהוצאו לפיו. לא בכדי התייחס לכן השופט מזוז ב**פסק הדין בעניין דז'לדטי** לתכלית מסירת הדיווח הכוזב באותו תיק (ראו למשל בפסקה 59 לפסק הדין). עם זאת, יש לזכור את "חזקת הכוונה", שלפיה אדם מתכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו ואת העובדה שבתי המשפט החילו בחלק מהמקרים את "הלכת הצפיות" גם על עבירות מטרה (שהן עבירות התנהגותיות שהתוצאה אינה חלק מיסודותיהן), אף על פי שסעיף 20(ב) לחוק העונשין החילן רק על עבירות כוונה (שבהן נדרשת התרחשות התוצאה) - לעניין זה ראו למשל ע"פ 2831/95 **הרב עידו אלבה נ' מדינת ישראל** (1996). במצב דברים זה אין לדעת מה יקבע בית המשפט בעניין מטרתה של המשיבה בהקשר הרלבנטי.

14. בעקבות בקשת הבהרה מצדי, הודיעה באת כוח המדינה שלחשבון הבנק הרלבנטי הופקד בין השנים 2011-2016 סכום העולה על שני מיליון שקלים במזומן. ביקשתי הבהרה זו שכן גם אם ניתן לראות במעשי משיבה 1 בחשבון הבנק על שמה עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, הרי שלשאלה האם הכסף שעבר בחשבון היה כשר (כמו למשל כספי מכירת דירה) ולשאלה כמה כסף לא כשר עבר בו יש משקל בהחלטה על חילוט ועל שיעורו של חילוט.

15. מן האמור לעיל עולה כאמור כי בשלב זה לא ניתן לשלול את האפשרות שבית המשפט יקבע כי אכן נעברה עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון ושעבירה זו מצדיקה חילוט סכום נכבד מרכושם של המשיבים (כאמור לעיל, לדברי באת כוח המדינה, לחשבון הרלבנטי הופקדו ₪ 2,000,000 במזומן ונכנסו משכורות פיקטיביות ובצד זאת עברו בו סכומי כסף כשרים שהסיכוי שישוקללו בקביעת גובה החילוט הוא מצומצם יותר). אני מבהיר כי אינני קובע מה הם סיכוייה של ההרשעה לפי סעיף זה, מה הסיכוי שבעקבות הרשעה בעבירה זו תבוא הוראה על חילוט, ומה יהיה סכומו של החילוט אם יוחלט עליו, אלא רק כי הסיכוי לכך מצדיק הגבלת סחירות בנכסי המשיבים שנתפסו לרבות בדירה שנתפסה, שכן הסכום שהולבן לפי הטענה עולה על שווי כלל הנכסים שנתפסו (באי כוח המשיבים שעוד לא למדו את מלוא חומר הראיות, לא היו יכולים להתמודד עם טענה זו לעומקה). אדגיש בהקשר זה כי הנכס העיקרי שנתפס הוא דירה, אך "תפיסתה" היא בצו מניעה ובאיסור דיספוזיציה שאינם שוללים את מלוא

הזכויות הקנייניות בה, אלא מגבילים את היכולת למכור אותה בלבד. לא מדובר בתפיסה פיזית - ניתן להמשיך להשתמש בדירה, ומשיבים 3 ו-4 אף מתגוררים בה בפועל. כמובן, אם המשיבים ירצו למכור את הדירה בשלמותה בטרם סיום משפטם, יוכלו לפנות לבית המשפט בבקשה להמירה ברכוש אחר. קל וחומר שמשיבה 4 תוכל לפנות לבית המשפט בבקשות הנוגעות לחלקה בדירה.

16. כאמור לעיל, שווי מלוא הנכסים שנתפסו (כאשר מתייחסים לשווי שני שלישים מן הדירה) אינו מגיע לגובה הסכום שלפי הטענה הולבן במשמעותו של סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, ולכן יש הצדקה להמשיך תפיסתו ולהארכת תוקפן של הערבויות שהופקדו עם שחרור חלק ממנו. זאת, להבטחת אפשרות של חילוט אם יוחלט עליו במשפט (אם יורשעו המשיבים).

17. משיבה 1 היא בעלים של שליש מן הדירה בגן יבנה ומשיב 3 (בנה של משיבה 1) הוא בעלים של שליש מן הדירה, ואולם חשוב לציין שדירה זו נקנתה לפי הטענה בעיקר בכספים שהתקבלו ממכירת דירה אחרת שהייתה בבעלות משיבה 1 בלבד. זאת, לפי חוזה המכר על סך 1,500,000 ₪ שהגישו באי כוח המשיבים. משמעות הדברים היא שאם תורשע משיבה 1 בהלבנת הון יתכן שניתן יהיה לחלט גם את חלקו של משיב 3 בדירה וזאת לפי הוראות סעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון הקובע שבמקרה ש"לא נמצא רכוש של הנידון למימוש צו החילוט במלואו, רשאי בית המשפט לצוות על מימושו של הצו מתוך רכוש של אדם אחר, שהנידון מימן את רכישתו או שהעבירו לאותו אדם בלא תמורה..."

18. אשר למכונת שנתפסה ורשומה על שם משיב 2 - בראש הדברים יש לציין שהמכונת אינה תפוסה בידי המדינה, אלא שוחררה בהוראתי בערבויות שיבטיחו אפשרות של חילוט אם יוחלט עליו בתום המשפט. בהתחשב בכך שהמכונת אמנם רשומה על שם משיב 2 ונקנתה על ידי חברה שבבעלותו, אך שימשה בפועל לפי טענת המדינה את משיבה 1 ולטענת באי כוח המשיבים שימשה את שני בני הזוג, ובהתחשב במערכת היחסים הכלכלית בין משיבים 1 ו-2 שהם בני זוג, אני סבור כי שחרורה של המכונת בתנאים שנקבעו מאזן נכונה בין הזכויות הקנייניות ברכב לבין האפשרות לחילוט הרכב אם יוחלט עליו בתום המשפט (אשר למעמדו של רישום הבעלות ברכב כאינדיקציה בלבד לבעלות ראו ההחלטה שאליה הפנתה באת כוח המדינה: בש"פ 10015/07 **שירלי אביטל נ' מדינת ישראל** (2007)).

19. עוד יש לציין כי במסגרת הדין בפני לא הייתה מחלוקת כי משיבה 1 העבירה למשיב 2 סכום של 200,000 ₪ ללא תמורה. הואיל ושווי הרכוש שנתפס ממשיבה 1 אינו מגיע לסכום שהולבן לכאורה, הרי שאם תורשע משיבה 1 בהלבנת הון, ניתן יהיה לכאורה לתפוס מתוך רכושו של משיב 2 סכום שווה ערך לסכום שהועבר וזאת לנוכח הוראות החילוט שבסעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון שהוזכרו לעיל ועוסקות ברכוש שהועבר ללא תמורה. היבט זה מהווה בסיס לתפיסת הערבות הבנקאית על סך 120,000 ₪ שמסר משיב 2 חלף תפיסת חשבון הבנק שלו (לעניין המכונת הרשומה על שמו של משיב 2 מתכוונת המדינה לטעון כאמור לעיל שהיא רכושה של משיבה 1, ולכן ערכה אינו מהווה חלק מהתפיסה בשווי אותם 200,000 ₪ שהועברו).

20. סוף דבר אני מורה כדלהלן:

- א. אני מורה על הארכת תפיסת הכסף המזומן והתכשיטים שנתפסו ממשיבה 1 עד ליום 15.8.2017.
- ב. אני מורה על המשך הקפאת חשבונות הבנק של משיבה 1 עד ליום 15.8.2017.
- ג. אני מורה על הארכה עד ליום 15.8.2017 של תוקף הערבויות שניתנו להבטחת אפשרות של חילוט עתידי עם שחרור חשבון הבנק של משיב 2 ועם שחרור המכוניות האמורות בבקשה.
- ד. אני מורה על הארכת תוקף הצווים שהוצאו בקשר לנכס המקרקעין האמור בבקשה עד ליום 15.8.2017. אם תעמוד על הפרק עסקת מכר בנכס זה או בחלקו השייך למשיבה 4 יוכלו כמובן המשיבים לפנות לבית המשפט בעניין זה לפי הוראות סעיף 34 לפסד"פ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, 18.6.2017, בהעדר הצדדים.